

सम्पादकीय

मधेशले बालेनलाई प्रधानमन्त्री बनायो, तर के पायो ?

जेनजी आन्दोलनले नेपालको राजनीतिमा ठूलो उथलपुथल ल्यायो । पुरानो राजनीतिक संरचनाप्रतिको असन्तुष्टि, युवाको आक्रोश र परिवर्तनको चाहनाले मुलुकलाई नयाँ राजनीतिक दिशातर्फ धकेल्यो । त्यस परिवर्तनको सबैभन्दा महत्वपूर्ण राजनीतिक परिणाममध्ये एक थियो मधेशको माटोबाट आएको व्यक्ति मुलुकको प्रधानमन्त्री बन्नु । महोत्तरीका बालेन्द्र शाह ‘बालेन’ प्रधानमन्त्री बनेपछि मधेशमा स्वाभाविक रूपमा उत्साह पैदा भयो । वर्षौंदेखि राज्यको मूलधारमा आफूलाई उपेक्षित महसुस गर्दै आएको मधेशका लागि आफ्नै समुदाय र भूगोलसँग जोडिएको व्यक्ति देशको सर्वोच्च कार्यकारी पदमा पुगु सामान्य उपलब्धि थिएन । यो केवल एउटा व्यक्तिको राजनीतिक आरोहण थिएन, मधेशले राष्ट्रिय सत्ताको केन्द्रमा आफ्नो उपस्थिति दर्ज गराएको क्षण पनि थियो । तर, उत्सवको त्यो क्षण अब प्रश्नमा बदलिन थालेको छ मधेशले बालेनलाई प्रधानमन्त्री बनायो, तर बालेनको नेतृत्वमा मधेशले के पायो ?

यो प्रश्नलाई कसैले क्षेत्रीय संकीर्णता भनेर पन्छाउन मिल्दैन । बरु यो लोकतान्त्रिक जवाफदेहिताको स्वाभाविक प्रश्न हो । मधेशले बालेनलाई असाधारण जनसमर्थन दिएको थियो । त्यस समर्थनको पछाडि केवल एउटा व्यक्तिप्रतिको आकर्षण थिएन, परिवर्तनको आशा थियो । सुशासनको अपेक्षा थियो । संघीयतालाई बलियो बनाउने विश्वास थियो । युवाका लागि रोजगारी र अवसर सिर्जना हुने आशा थियो । राज्यका निकायमा समान सहभागिता र सम्मानजनक प्रतिनिधित्व हुने अपेक्षा थियो । तर आज ती अपेक्षाको हिसाब खोजिन थालेको छ । २०८२ माघ ५ गते जनकपुरधामबाट चुनावी अभियान सुरु गर्दा बालेनले मैथिली भाषामै मधेशलाई सम्बोधन गर्दै संघीयतालाई ‘बलगर’ अर्थात् बलियो

बनाउने प्रतिबद्धता जनाएका थिए । अधिकारका लागि अब मधेशले काठमाडौँ धाउनुपर्ने अवस्थाको अन्त्य गर्ने उनको भनाइ थियो । यी शब्दहरू केवल चुनावी भाषण थिएनन्, मधेशका लागि ती आश्वासन थिए । त्यसैले मधेशले मतमार्फत त्यस विश्वासको परीक्षा पनि लियो । तर सरकार बनेपछि प्रतिबद्धताको गति र परिणामबीच ठूलो खाडल देखिन थालेको छ ।

मधेशबाट राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले पाएको असाधारण जनसमर्थन यसको प्रमाण हो । प्रदेशका ३२ सिटमध्ये ३० सिट जित्नु र समानुपातिकतर्फ मधेशबाट ५६.५९ प्रतिशत मत प्राप्त गर्नु सामान्य राजनीतिक परिणाम होइन । मधेशले परिवर्तनको पक्षमा ठूलो राजनीतिक जोखिम उठाएको थियो । उसले पुराना शक्तिहरूलाई चुनौती दिँदै नयाँ राजनीतिक नेतृत्वलाई अवसर दिएको थियो । त्यसैले आज मधेशले जवाफ माग्नु पनि स्वाभाविक हो । युवाको सबैभन्दा ठूलो समस्या बेरोजगारी हो । मधेशका हजारौँ युवा रोजगारी र भविष्यको खोजीमा देशबाहिर जान बाध्य छन् । घरका खेतबारी बाँझिँदै छन्, गाउँका युवा खाली हुँदैछन् र परिवारको अर्थतन्त्र विप्रेषणमा निर्भर हुँदै गएको छ । यस्तो अवस्थामा युवा नेतृत्वको सरकारबाट मधेशले रोजगारी, उद्यम, सीप र अवसरका क्षेत्रमा ठोस परिवर्तनको अपेक्षा गर्नु अस्वाभाविक होइन । तर नेतृत्व युवा हुँदैंमा युवाको समस्या स्वतः समाधान हुँदैन । प्रधानमन्त्रीको उमेर, पृष्ठभूमि वा राजनीतिक शैलीभन्दा महत्वपूर्ण कुरा उनको सरकारको नीति र परिणाम हो । मधेशका युवालाई भाषण होइन, रोजगारी चाहिएको छ । अवसरको आश्वासन होइन, अवसर चाहिएको छ । काठमाडौँ जाने टिकट होइन, आफ्नै ठाउँमा सम्भावना चाहिएको छ ।

मधेश आन्दोलनहरूले उठाएका मूल प्रश्नमध्ये एउटा थियो अधिकारको विकेन्द्रीकरण र राज्यसत्तामा समान पहुँच । संघीयता केवल प्रदेश सरकार बनाउने व्यवस्था होइन । संघीयता भनेको निर्णय प्रक्रियामा स्थानीय आवश्यकता र पहिचानको सम्मान पनि हो । यदि संघीयताको नाममा संरचना मात्रै रह्यो तर अधिकार, स्रोत र निर्णय क्षमता अझै केन्द्रमै थुप्रियो भने त्यसलाई बलियो संघीयता भन्न सकिँदैन । बालेनले मधेशमै उभिएर संघीयतालाई बलियो बनाउने वाचा गरेका थिए । अब त्यो वाचा व्यवहारमा देखिनुपर्छ । मधेशलाई फेरि पनि आफ्ना अधिकारका लागि काठमाडौँको ढोका ढकढक्याउनुपर्ने अवस्था रह्यो भने त्यो केवल मधेशको निराशा होइन, प्रधानमन्त्री स्वयंले गरेको प्रतिबद्धताको असफलता हुनेछ । त्यसैगरी समावेशिताको प्रश्न पनि गम्भीर छ । मधेशी मूलका व्यक्ति प्रधानमन्त्री बनेकै कारण राज्य समावेशी भएको मान्न सकिँदैन । एउटा मधेशी व्यक्ति सर्वोच्च पदमा पुगु प्रतीकात्मक रूपमा महत्वपूर्ण हो, तर समावेशिता त्यतिबेला प्रमाणित हुन्छ जब राज्यका नियुक्ति, अवसर, प्रशासन, सुरक्षा निकाय, कूटनीति र सार्वजनिक संस्थाहरूमा सबै समुदायको न्यायपूर्ण प्रतिनिधित्व देखिन्छ ।

यदि प्रधानमन्त्री मधेशका हुन् तर राज्यका संरचनामा मधेशको आवाज कमजोर नै रहन्छ भने मधेशले त्यसलाई उपलब्धि भनेर कति दिन उत्सव मनाउने ? यहीँबाट बालेन सरकारको वास्तविक परीक्षा सुरु हुन्छ । निश्चय नै सरकार गठन भएको एक वर्ष पनि पूरा नभएको अवस्थामा अन्तिम फैसला सुनाउनु हतार हुन सक्छ । सरकारले केही क्षेत्रमा सुधारको प्रयास गरिरहेको हुन सक्छ । सुशासनका सवालमा नयाँ शैली

र कार्यसंस्कृतिको संकेत पनि देखिएको हुन सक्छ । त्यसैले अहिले नै सरकारलाई पूर्ण असफल घोषणा गर्नु उचित हुँदैन । तर ‘समय पुगेको छैन’ भन्ने तर्कले जनताको प्रश्नलाई अनन्तकालसम्म टार्न पनि मिल्दैन । जनताले सरकारलाई पाँच वर्षका लागि मत दिएका हुन्छन्, तर जवाफदेहिता पाँच वर्षपछि मात्र सुरु हुँदैन । हरेक वर्ष, हरेक बजेर र हरेक नीतिको परिणाम जनताले मूल्यांकन गर्छन् । विशेषगरी असाधारण जनमतबाट आएको सरकारले अझ बढी पारदर्शिता र परिणाम देखाउनुपर्छ । बालेनको सबैभन्दा ठूलो राजनीतिक चुनौती यही हो मधेशले दिएको भावनात्मक समर्थनलाई परिणाममा बदल्नु ।

मधेशले उनलाई प्रधानमन्त्री बनाएकोमा गर्व गर्न चाहन्छ । तर त्यो गर्व केवल ‘हाम्रो मान्छे प्रधानमन्त्री भयो’ भन्ने भावनामा सीमित रहनु हुँदैन । मधेशले अब भन्न सक्नुपर्छ ‘हाम्रो मतले परिवर्तन ल्यायो ।’ त्यसका लागि संघीयता बलियो हुनुपर्छ, मधेशका युवाले अवसर पाउनुपर्छ, राज्य संयन्त्रमा समान पहुँच हुनुपर्छ, विकासका परियोजनाले गति लिनुपर्छ र सुशासन कागजमा होइन, जनताको दैनिक जीवनमा अनुभूति हुनुपर्छ । बालेनका लागि पनि मधेशको प्रश्नलाई आलोचना होइन, चेतावनीका रूपमा बुझ्ने समय आएको छ । किनकि मधेशले उनलाई केवल प्रधानमन्त्री बनाउन मत दिएको होइन । मधेशले परिवर्तनका लागि मत दिएको हो । यदि त्यो परिवर्तन जनताको जीवनमा देखिएन भने भोलि इतिहासले बालेनलाई सफल प्रधानमन्त्रीका रूपमा होइन, ठूलो जनमत पाएर पनि अपेक्षा पूरा गर्न नसकेको नेताका रूपमा सम्झ्न सक्छ । अहिले पनि समय छ । जनमत अझै फर्किन सक्छ, विश्वास अझै बलियो बनाउन सकिन्छ । तर त्यसका लागि भाषणभन्दा नीति, नाराभन्दा परिणाम र प्रतीकभन्दा संरचनागत परिवर्तन आवश्यक छ ।

रसुवा बाढीले निम्त्याएको सङ्कट र व्यवस्थापनका प्रयास

सरस्वती न्यापन

३ बृद्धिम, वडा नं ४ लाडटाङ तथा क्याडजिन क्षेत्रमा खाद्यान्न पुष्‍याउन र आमाछोदिङ्गो गाउँपालिका–५ थाप्चेतमा तत्काल आवश्यक खाद्यान्न ढुवानी गर्न विश्व खाद्य कार्यक्रमसँग स्थानीय तहको समन्वयमा हेलिकप्टर व्यवस्था गर्न अनुरोध गर्ने निर्णय भएको जनाइएको छ ।

यसैगरी, आमाछोदिङ्गोका विभिन्न वडामा जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा मौज्दात रहेको खाद्यान्न नेपाली सेना वा सशस्त्र प्रहरी बलको हेलिकप्टरमार्फत ढुवानी गरी अपुग राहत व्यवस्थापन गर्ने निर्णय भएको छ । हालसम्म प्राप्त स्टोरमा मौज्दात रहेको तथा वितरण गरिएको राहत सामग्रीको विवरणलाई नियमित रूपमा अद्यावधिक गर्न निर्देशन दिइएको छ । राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणबाट तोकिएका प्रतिनिधिसँग समन्वय गरी राहत प्राप्ति, वितरण तथा स्टोर व्यवस्थापनसम्बन्धी विवरणलाई वस्तुनिष्ठ, विश्वसनीय र अद्यावधिक राख्ने निर्णय भएको बताइएको छ । बाढीबाट प्रत्यक्ष प्रभावित परिवारलाई एक चरणको राहत सामग्री उपलब्ध गराइसकिएको अवस्थामा सडक तथा आपूर्ति प्रणाली प्रभावित भई खाद्यान्न अभाव देखिएको भन्दै स्टोरमा सङ्कलित राहत सामग्रीलाई प्रभावित जनसंख्याको अनुपातमा सम्बन्धित गाउँपालिकामा हस्तान्तरण गरी वडा कार्यालयमार्फत वितरण गर्ने निर्णय

गरिएको छ । बाढीपछि भदौ १४ गतेदेखि हालसम्म हेलिकप्टर, ड्रोन तथा सवारी साधनमार्फत वितरण गरिएको राहत, खाद्यान्न तथा दैनिक उपभोग्य वस्तुको विवरण बैठकमा समीक्षा गरिएको छ । हेलिकप्टरमार्फत गोसाइँकुण्ड, उत्तरगया, कालिका र आमाछोदिङ्गोका विभिन्न वडामा राहत तथा खाद्यान्न ढुवानी गरिएको विवरण निर्णयमा समेटिएको प्रजिअ पाण्डेले जानकारी दिए ।

बाढी प्रभावित विद्यालयहरूमा अस्थायी आश्रयस्थल (होल्डिङ सेन्टर) सञ्चालनमा रहेका कारण पढाइ प्रभावित भएको विषयलाई बैठकले सम्बोधन गरेको छ । सम्बन्धित स्थानीय तहले अस्थायी आश्रयस्थलको व्यवस्थापन वा स्थानान्तरण गरी शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाइसँगको समन्वयमा भदौ २५ गतेदेखि विद्यालयहरू नियमित सञ्चालन गर्ने निर्णय भएको छ । बाढी प्रभावित क्षेत्रमा क्षतिग्रस्त, जीर्ण तथा अस्थायी र स्थायी आवासस्थलमा धनजनको सुरक्षा सुनिश्चित गर्न सुरक्षा निकायको प्रत्यक्ष निगरानीमा खोज, उद्धार, उत्खनन, सङ्कलन तथा हस्तान्तरणको काम अघि बढाउने बैठकले निष्कर्ष निकालेको रसुवा प्रहरी प्रमुख अशोक थापाले जानकारी दिनुभयो । यस कार्यमा स्थानीय जनप्रतिनिधि तथा राजनीतिक दलका प्रतिनिधिसमेतको रोहवरमा काम गर्ने व्यवस्था मिलाउने

समेत सहमति भएको छ । रसुवा जिल्ला विपद् सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणा भएको अवस्थामा जिल्लामा खाना पकाउने एलपी ग्यासको आपूर्तिमा समस्या बढेको छ । होटल तथा आवास सबै क्षेत्रमा समस्या बढेको हो । बाढी प्रभावित क्षेत्रका बासिन्दालाई विद्युत् चुलो प्रयोग गराउन १०० युनिट बिजुली निःशुल्क दिनुपर्ने गोसाइँकुण्ड गाउँपालिका अध्यक्ष कैसाङ नुर्पू तामाङको प्रस्तावमा छलफल हुँदा बाध्यात्मक अवस्थालाई मध्यनजर राखी विद्युत् महसुल छुट उपलब्ध गराउन गृह मन्त्रालयमार्फत ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाइ मन्त्रालयसँग अनुरोध गर्ने बैठकले निर्णय गरेको त्‍यस्तै, जिल्लामा पर्याप्त इन्धन भण्डारण नभएकाले आगामी दिनमा थप समस्या आउन नदिन स्थानीय तहमा मागअनुसार इन्धन ढुवानी गर्ने व्यवस्था मिलाउने र पालिकाको भुक्तानीमा सहजीकरण गर्न निर्णयले मार्फत अनुरोध गरिएको छ । उद्योग वाणिज्य सङ्घ रसुवाको समन्वयमा स्थानीय व्यवसायीमार्फत आवश्यक सामग्री खरिद गर्ने व्यवस्था मिलाउनसमेत बैठकले कार्यदिशा तय गरेको छ । गोसाइँकुण्ड गाउँपालिका–४ मा सञ्चालित लाडटाङ माइक्रोहाइड्रोबाट १०० केभी क्षमताको विद्युत् खरिद गरी वडा नं. ३ मा विद्युत् सेवा सञ्चालनका लागि विद्युत् खरिद प्रक्रिया तत्काल अगाडि बढाउन नेपाल

विद्युत् प्राधिकरणलाई अनुरोध गरिएको छ । बाढीबाट प्रभावित आमाछोदिङ्गो, गोसाइँकुण्ड र उत्तरगया गाउँपालिकाका सडक सम्पर्कविच्छेद भएका विभिन्न वडामा राहत वितरणका लागि हेलिकप्टर आवश्यक रहेको बैठकले जनाएको छ । राहत वितरणलाई थप प्रभावकारी बनाउन दुई वटा डेडिकेटेड हेलिकप्टर उपलब्ध गराउन राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणसँग अनुरोध गर्ने निर्णय गरिएको छ । रसुवाका बाढी प्रभावित क्षेत्रमा राहत सामग्री पुष्‍याउनुपर्ने आवश्यकता अझै रहेकाले गोसाइँकुण्ड गाउँपालिकाका प्रभावित क्षेत्रमा थप राहत उपलब्ध गराउन प्राधिकरणसँग अनुरोध गर्ने निर्णय भएको छ । बाढीपछि सम्पर्कविहीन तथा बेपत्ता भएका व्यक्तिको मृत्यु दर्ता तथा घटना दर्ता प्रक्रियामा समस्या देखिएको र इन्ड्रेटिलो प्रक्रियाका कारण बीमा दाबी तथा मृतकको आधिकारिक पहिचानमा समस्या भएकाले वैकल्पिक तथा छिटो माध्यमबाट घटना दर्ताको व्यवस्था गर्न गृह मन्त्रालयसँग बैठकले अनुरोध गरेको छ । बैठकले हालसम्म वितरण गरिएको राहत सामग्रीको विवरणलाई सार्वजनिक गर्ने निर्णय पनि गरेको छ । जिल्ला प्रशासन कार्यालय रसुवाले आफ्नो ‘वेबसाइट’ तथा ‘फेसबुक पेज’मार्फत राहत सामग्री वितरणको विवरण दैनिक रूपमा सार्वजनिक गर्ने निर्णय गरे पनि यसले राहत वितरणमा पारदर्शिता कायम गर्न तथा वास्तविक लाभग्राहीसम्म राहत पुगे–नपुगेको जानकारी लिन सहयोग पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ ।

समितिका निर्णयहरूले रसुवामा बाढीपछि तत्काल राहत तथा खाद्यान्न व्यवस्थापनसँगै बेपत्ता व्यक्तिको पहिचान, स्वास्थ्य जोखिम न्यूनीकरण, विद्यालय सञ्चालन, विद्युत् तथा इन्धन आपूर्ति, आवास सुरक्षा र घटना दर्ताजस्ता विषयलाई समेत प्राथमिकतामा राखेकाले कार्यान्वयन गराउन सहज हुने जनाइएको छ । विशेषगरी डिएनए नमूना सङ्कलन, बेपत्ता व्यक्तिका परिवारलाई मृत्यु संस्कार खर्चको व्यवस्था, राहत वितरणको सावजनिक विवरण, विद्यालय पुनःसञ्चालन, विद्युत् महसुलमा छुट र प्रभावित क्षेत्रमा थप हेलिकप्टर परिचालन गर्ने निर्णयलाई बाढीपछिको पुनःस्थापना प्रक्रियाका महत्त्वपूर्ण निर्णयका रूपमा हेरिएको स्थानीय समाजसेवी साङ्तेस्वा तामाङले जानकारी दिए । यस्तै जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समितिका अनुसार विनासकारी बाढीका कारण भदौ १० गते २४ गतेसम्म चार हजार छ जना बेपत्ता भएको, ३३६ जना होडिङ सेन्टरमा राखिएको, ९० पर्यटकसहित एक हजार ५७० जनालाई उद्धार गरिएको जिल्ला विपद् व्यवस्थापन समितिले जनाएको छ ।

मुस्ताङ जिल्लाबाहेक अन्य ७६ जिल्लाका मानिस बगाएका बताइएको छ । शतवर्ष भिने १६४ जनाको सङ्कलन भए पनि १० वटाको मात्र सनायत भएको बताइएको छ । बाढीका कारण भौतिक पूर्वाधार झोल्डुगे पुल १० वटा बेलिब्रिज, छ वटा पक्की पुल, ४१ किमी पक्की तथा कच्ची सडक, एक हजार ५०० निजी घर, एक पेट्रोलपम्प, भाडामा बसेका १४ वटा बैङ्क तथा वित्तीय संस्था, निजी तीन र सरकारी आठसमेत ११ विद्यालय र २८ वटा सरकारीःसार्वजनिक भवनमा क्षति भएको छ । नेपाली सेना श्रीनाथ गणका २७, नेपाल प्रहरीका २८, सशस्त्र प्रहरीका १३, सरकारी कर्मचारी ७९, बैङ्क संस्थाका कर्मचारी २६ जना हराएको बताइएको छ । रासस

कलैया अस्पतालको एक्सरे मेसिन ठप्प,

बिरामी निजी क्लिनिकमा धाउन बाध्य

मधेशदृष्टि कलैया।

बाराको प्रादेशिक अस्पताल कलैयामा एक्सरे सेवा लामो समयदेखि प्रभावित हुँदा उपचारका लागि अस्पताल पुग्ने दैनिक दर्जनौँ सेवाग्राही समस्यामा परेका छन् । अस्पतालको एक्सरे मेसिन बिग्रिएपछि सामान्य परीक्षणका लागि समेत बिरामीहरू निजी

नारायणी अस्पतालमा ५० शव अट्ने...

वा विद्यमान संरचनाको क्षमता विस्तार गरिनेछ। त्यस्तै, चिकित्सा विज्ञान राष्ट्रिय प्रतिष्ठान, बीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रलिष्ठान, पाटन स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान, पोखरा स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान, रामी स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान र कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान अस्पतालमा समेत एकपटकमा कम्तीमा ५० शव व्यवस्थापन गर्न सक्ने क्षमताको शवगृह निर्माण वा विस्तार गर्ने योजना अघि बढाइएको मन्त्रालयले जनाएको छ।

भोटेकोशी बाढीले देखाएको शव व्यवस्थापनको संकट
विपद् व्यवस्थापनका क्रममा शव राख्ने पर्याप्त संरचना नहुँदा उत्पन्न हुने समस्या पछिल्ला घटनाले झन् स्पष्ट पारेको स्वास्थ्य तथा खाद्य स्वच्छता मन्त्री निशा मेhtaले बताएकी छन् । उनका अनुसार विगतका विभिन्न विपद्का घटनामा शव व्यवस्थापन चुनौतीपूर्ण बनेको थियो। पछिल्लो भोटेकोशी बाढीका क्रममा पनि ठूलो संख्यामा मृत्यु तथा बेपत्ता भएका व्यक्तिका शव व्यवस्थापन गर्नु चुनौतीका रूपमा देखिएको थियो। यस्ता घटनाबाट प्राप्त सिकाइलाई

पैसा अभावमा अस्पतालले...

आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरी पठाइएको उनले बताए। अस्पतालका मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट डा. रञ्जितकुमार झाले भने आफूले पनि भिडियो सांजर्जनिक भएपछि मात्र घटनाबारे जानकारी पाएको बताएका छन् । उनका अनुसार महिला बच्चा जन्माइसकेपछि बिहान करिब ४ बजे अस्पताल पुगेको जानकारी आफूले पाएका छन्। मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट झाले आफू हाल काठमाडौँमा रहेको भन्दै घटनाबारे छानबिन गर्न समिति

क्लिनिक तथा डायग्नोस्टिक सेन्टरमा जानुपर्ने बाध्यता सिर्जना भएको छ। अस्पतालमा उपचारका लागि आउने बिरामीको चाप ठूलो भए पनि महत्वपूर्ण स्वास्थ्य उपकरण सञ्चालनमा नहुँदा सेवाग्राहीले प्रत्यक्ष मार खेनुपरेको हो । विशेषगरी चिकित्सकले एक्सरे गर्न सिफारिस गरेका बिरामीहरू

आधार बनाएर भविष्यमा विपद्का बेला शव व्यवस्थापनमा समस्या नहोस् भन्ने उद्देश्यले अस्पतालहरूमा पर्याप्त क्षमताका शवगृह निर्माण गर्न लागिएको मन्त्री मेहताको भनाइ छ । विपद् आउँदा उद्धार र उपचारसँगै शव व्यवस्थापन पनि राज्यको महत्वपूर्ण जिम्मेवारी हुने भएकाले त्यसका लागि अस्पतालमै पूर्वतयारी आवश्यक रहेको मन्त्रालयको निष्कर्ष छ।

फर्नेन्सिक र मेडिको–लिगल सेवामा पनि सहयोग
शवगृह निर्माणको उद्देश्य विपद्का बेला शव राख्ने ठाउँ उपलब्ध गराउनुमा मात्र सीमित छैन । यसले फर्नेन्सिक मेडिसिन सेवाको प्रभावकारिता बढाउन समेत सहयोग पुर्‍याउने मन्त्रालयले जनाएको छ । मन्त्री मेहताका अनुसार पछिल्लो समय फर्नेन्सिक मेडिसिनको महत्व बढ्दै गएको छ। आपराधिक घटना, दुर्घटना तथा विपद्का क्रममा मृत्यु भएका व्यक्तिको शव सुरक्षित राख्ने, पहिचान गर्ने, परीक्षण गर्ने र आवश्यक कानुनी प्रक्रिया पूरा गर्न व्यवस्थित पूर्वाधार आवश्यक हुन्छ।

अस्पतालमै सेवा नपाएपछि बाहिरबाट परीक्षण गराउन बाध्य भएका छन्। अस्पताल स्रोतका अनुसार एक्सरे मेसिन बिग्रिनुमा अस्पतालभित्रकै संलग्नता हुन सक्ने आशंका गरिएको छ । स्रोतले मेसिन सञ्चालनमा नरहेको अवस्थामा बिरामीलाई निजी क्लिनिकतर्फ पठाउने र त्यसबाट कमिसन आउने

नयाँ शवगृहले शवको सुरक्षित संरक्षण, पहिचान, परीक्षण तथा कानुनी प्रक्रियालाई व्यवस्थित बनाउन सहयोग पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ। मन्त्रालयका अनुसार विपद्का बेला शव व्यवस्थापनको जिम्मेवारी सम्बन्धित अस्पतालले नै प्रभावकारी रूपमा निर्वाह गर्नुपर्ने भएकाले अस्पतालहरूमा आवश्यक क्षमताको शवगृह विकास गर्नु अनिवार्य देखिएको हो । विगतका विपद्का क्रममा देखिएका समस्या र पछिल्लो समयका घटनाले शव व्यवस्थापनलाई आकस्मिक रूपमा गरिने काम नभई पूर्वतयारीसहित संस्थागत रूपमा व्यवस्थापन गर्नुपर्ने आवश्यकता देखाएपछि मन्त्रालयले यस्तो निर्णय गरेको हो। विशेषगरी भोटेकोशी बाढीजस्ता विपद्ले राज्यको उद्धार प्रणालीसँगै शव व्यवस्थापनको पूर्वतयारी पनि कति कमजोर हुन सक्छ भन्ने देखाइसकेको छ । अब नारायणी अस्पतालसहित संघीय अस्पतालहरूमा ५० शव अट्ने क्षमताका शवगृह निर्माण गर्ने निर्णय कार्यान्वयनमा कति छिटो जान्छ भन्ने विषय नै महत्वपूर्ण हुनेछ।

गरेको आरोपसमेत लगाएको छ।

मेसिन बिग्रियो, प्रशासन मौन
एक्सरे मेसिन बिग्रिएपछि त्यसको तत्काल मर्मत तथा सेवा पुनः सञ्चालनका लागि अस्पताल प्रशासनले प्रभावकारी पहल नगरेको भन्दै प्रश्न उठेको छ। एक्सरे मेसिन मात्र नभई एलएफटी लगायतका विभिन्न परीक्षणमा प्रयोग हुने केमिकल तथा उपकरणको व्यवस्थापनमा समेत अस्पताल प्रशासनको उदासीनता देखिएको आरोप छ । आवश्यक उपकरण तथा परीक्षण सामग्री उपलब्ध गराउनेभन्दा समस्या लम्ब्याउने प्रवृत्ति देखिएको भन्दै कमिसनको चलखेल हुन सक्ने आशंका गरिएको छ। अस्पतालभित्रका उपकरण बिग्रिँदा

त्यसको प्रत्यक्ष असर बिरामीमाथि पर्ने गरेको छ। सरकारी अस्पतालमा सस्तो तथा सहज रूपमा उपलब्ध हुनुपर्ने परीक्षण सेवा बन्द हुँदा आर्थिक रूपमा कमजोर बिरामीसमेत निजी स्वास्थ्य संस्थामा महँगो शुल्क तिर्न बाध्य हुने अवस्था बनेको छ। **हजारौँ बिरामी आउने अस्पताल, सेवा भने कमजोर**
प्रादेशिक अस्पताल कलैयामा दैनिक दीर्घरोगीसहित ठूलो संख्यामा बिरामी उपचारका लागि आउने गरेको अस्पतालको तथ्यांकले देखाउँछ। तर बिरामीको चापअनुसार सेवा विस्तार र उपकरण व्यवस्थापन हुन नसक्दा अस्पताल प्रभावकारी स्वास्थ्य सेवा केन्द्रभन्दा ‘भर्ना गर्ने केन्द्र’मा

सीमित हुँदै गएको गुनासो बढेको छ। नागरिक समाज बाराका अध्यक्ष उमेशलाल दासले अस्पतालमा गुणस्तरीय सेवा उपलब्ध हुन नसकेको र सेवाग्राहीलाई आवश्यक औषधिसमेत सहज रूपमा उपलब्ध गराउन नसकिएको बताएका छन् । उनका अनुसार प्रतिस्पर्धात्मक प्रक्रिया र पर्याप्त सूचना नदिई आफूनिक्त अस्पतालको सेवा प्रणाली कमजोर बन्दै गएको छ।

औषधि खरिदमा पनि कमिसनको आशंका
अस्पतालको सेवा प्रवाहसँगै औषधि खरिद प्रक्रियामाथि समेत गम्भीर प्रश्न उठाइएको छ । अस्पतालमा टेन्डर प्रक्रियाबिना

आफूअनुकूल आपूर्तिकर्ताबाट औषधि खरिद गर्ने र त्यसमा कमिसनको स्वार्थ जोडिने गरेको आरोप लगाइएको छ । अझ कम समयमै म्याद सकिने औषधि खरिद गर्ने गरिएको दाबीसमेत गरिएको छ।

अस्पतालको अभिलेखमा औषधि खरिद भएको देखाउने तर छोटो समयमै म्याद सकिने औषधि पुनः खरिद गर्नुपर्ने अवस्था सिर्जना गर्दा आर्थिक चलखेल हुने गरेको आरोप छ । यसरी एउटै औषधि पटक–पटक खरिद गर्ने वातावरण बनाएर कमिसन असुल्ने गरिएको आशंका गरिएको हो । यो केवल प्रशासनिक कमजोरीको विषय नभई बिरामीको स्वास्थ्य र सार्वजनिक रकम दुवैमाथिको

गम्भीर खेलबाड हो।

सरकारी अस्पतालमा उपकरण बिग्रिनु सामान्य प्राविधिक समस्या हुन सक्छ। तर उपकरण बिग्रिएपछि मर्मतमा ढिलाइ हुनु, बिरामीलाई निजी संस्थामा जानुपर्ने अवस्था आउनु र त्यहीबीच कमिसनको आरोप उठ्नु भने सामान्य विषय होइन। प्रादेशिक अस्पताल कलैया प्रदेशकै महत्वपूर्ण स्वास्थ्य संस्था हो।

हजारौँ नागरिकको उपचारसँग प्रत्यक्ष जोडिएको अस्पतालमा सेवा प्रभावकारी बनाउन उपकरण नियमित सञ्चालन, आवश्यक परीक्षण सामग्रीको उपलब्धता, औषधि खरिदमा पारदर्शिता र कर्मचारी नियुक्तिका प्रतिस्पर्धात्मक प्रक्रिया अनिवार्य छ।

बहुविवाह मुद्दामा सहायक हवलदार र प्रेमिका जेल चलान

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

प्रहरी

आर्थिक वर्ष सुरु भएको दुई महिना बित्दा पनि बारा-पर्साका अधिकांश स्थानीय तहको खाता बन्द

मधेशदृष्टि वीरगंज।

नयाँ आर्थिक वर्ष सुरु भएको झन्डै दुई महिना बितिसक्यो पनि बारा र पर्साका अधिकांश स्थानीय तहले सरकारी खाता सञ्चालनमा ल्याउन सकेका छैनन् । खाता सञ्चालनमा ढिलाइ हुँदा स्थानीय सरकारको नियमित प्रशासनिक कामदेखि बजेट कार्यान्वयनसम्म प्रभावित हुन थालेको छ । बाराका १६ स्थानीय तहमध्ये अहिलेसम्म ६ वटा स्थानीय तहको मात्रै खाता सञ्चालनमा आएको कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालय बाराले जनाएको छ । बाँकी १० स्थानीय तहको खाता अझै सञ्चालनमा आउन सकेको छैन ।

कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालय बाराका प्रमुख कोष नियन्त्रक राधेश्याम गिरीका अनुसार देवताल गाउँपालिका, करैयामाई गाउँपालिका, सिम्रौनगढ नगरपालिका, परवानीपुर गाउँपालिका, प्रसौनी गाउँपालिका र विश्रामपुर गाउँपालिकाको खाता सञ्चालनमा आएको छ । तर, जिल्लाका दुई उपमहानगरपालिकासहित अधिकांश स्थानीय तह भने अझै खाता सञ्चालनको प्रक्रियामै छन् । कलैया उपमहानगरपालिका, जितपुरसिमरा उपमहानगरपालिका, महागढीमाई नगरपालिका, पचरीता नगरपालिका, कोल्हवी नगरपालिका, निजगढ नगरपालिका, फेटा गाउँपालिका, बारागढी गाउँपालिका, आदर्शकोतवाल गाउँपालिका र सुवर्ण गाउँपालिकाको खाता सञ्चालन हुन बाँकी रहेको प्रमुख कोष नियन्त्रक

गिरीले जानकारी दिए ।

तलबदेखि विकास बजेटसम्म प्रभावित

स्थानीय तहको खाता सञ्चालनमा भएको ढिलाइको प्रत्यक्ष असर कर्मचारीको तलब भुक्तानीमा परेको छ । नयाँ आर्थिक वर्ष सुरु भएको दुई महिना बित्न लाग्दासमेत कतिपय स्थानीय तहका कर्मचारीले नियमित तलब पाउन सकेका छैनन् । सरकारले कर्मचारीलाई हरेक महिनाको १५ दिनभित्र तलब उपलब्ध गराउने व्यवस्था गर्ने बताउँदै आएपनि स्थानीय तहको वित्तीय खाता नै सञ्चालनमा नआएपछि त्यसको कार्यान्वयनमा समस्या देखिएको हो ।

तलब भुक्तानीमा मात्र समस्या सीमित छैन । स्थानीय तहको चालु आर्थिक वर्षको बजेट कार्यान्वयनसमेत प्रभावित हुने अवस्था देखिएको छ । खाता सञ्चालन नहुँदा विभिन्न विकास निर्माणका योजना, प्रशासनिक खर्च तथा अन्य आर्थिक गतिविधि अघि बढाउन कठिनाइ हुने गरेको छ । यसले स्थानीय सरकार सञ्चालनको नियमित प्रक्रियामाथि नै प्रश्न खडा गरेको छ । जनप्रतिनिधिले बजेट पारित गरिसके पनि त्यसको कार्यान्वयनका लागि आवश्यक वित्तीय प्रक्रिया पूरा हुन नसक्यो कागजमा बनेका योजना व्यवहारमा अघि बढ्न नसक्ने जोखिम बढेको छ ।

पर्सांमा पनि अधिकांश स्थानीय तहको अवस्था उस्तै
बाराको जस्तै अवस्था छिमेकी पर्सा जिल्लामा समेत देखिएको छ । पर्साका अधिकांश स्थानीय तहको खाता पनि नयाँ आर्थिक वर्ष सुरु भएको लामो समयसम्म

सञ्चालनमा आउन सकेको छैन । प्राप्त जानकारीअनुसार वीरगंज महानगरपालिका, पर्सागढी नगरपालिका, जिवाभवानी गाउँपालिका, बिन्दवासिनी गाउँपालिका र पटेर्वा सुगौली गाउँपालिकाको मात्र खाता सञ्चालनमा आएको छ ।

बारा र पर्साका अधिकांश स्थानीय तहको खाता सञ्चालनमा भएको ढिलाइले चालु आर्थिक वर्षको आर्थिक गतिविधिमार्थि नै असर पार्ने देखिएको छ । स्थानीय तहको बजेट कार्यान्वयन, कर्मचारीको तलब-भत्ता, प्रशासनिक खर्च तथा विकास निर्माणका काम नियमित रूपमा सञ्चालन गर्न वित्तीय खाता अनिवार्य हुने भएकाले लामो समयसम्म देखिएको यो ढिलाइ सामान्य प्रशासनिक कमजोरीका रूपमा मात्र लिन मिल्दैन ।

नयाँ आर्थिक वर्ष सुरु भएको दुई महिनासम्म पनि स्थानीय तहको वित्तीय कारोबार सहज रूपमा सञ्चालन हुन नसक्नुले स्थानीय सरकारको आर्थिक व्यवस्थापन र प्रक्रियागत तयारीमाथि गम्भीर प्रश्न उठाएको छ । बजेट बनाउने तर खर्च गर्ने बाटो नै नखुले अवस्था लामो समय कायम रहे त्यसको प्रत्यक्ष भार कर्मचारी, सेवाग्राही र विकास योजनामाथि पर्ने निश्चित छ । त्यसैले स्थानीय तहको खाता सञ्चालनमा देखिएको ढिलाइ तत्काल समाधान गरि रोकिएका तलब भुक्तानीदेखि विकास निर्माणका कामसम्मलाई गति दिन सम्बन्धित निकायले गम्भीर पहल गर्न आवश्यक देखिएको छ ।

ग्यास अभावको दबाबबीच

उद्योगमन्त्री गौरीकुमारीले दिइन् राजीनामा

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम।

उपभोक्ताले लामो समयदेखि खाना पकाउने ग्यासको अभाव झेलिरहेका बेला उद्योगमन्त्री गौरीकुमारी यादवले पदबाट राजीनामा दिएकी छन् । उनले बिहीबार प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहलाई भेटेर राजीनामा बुझाएकी हुन् । प्रधानमन्त्री शाहसँगै गत चैत १३ गते उद्योगमन्त्री नियुक्त भएकी यादवले मन्त्रिपरिषद्को बैठक बस्नुअघि नै राजीनामा दिएकी हुन् । प्रधानमन्त्रीले बिहीबार दिउँसो ३ बजेका लागि मन्त्रिपरिषद् बैठक बोलाएका थिए । बैठकमा ग्यास आपूर्तिको समस्या समाधान गर्न नसकेको विषयमा मन्त्री यादवलाई सचेत गराउने तयारी रहेको चोतले जनाएको छ ।

स्रोतका अनुसार यादवलाई यसअघि पनि प्रधानमन्त्री शाहले जिम्मेवारी प्रभावकारी रूपमा पूरा गर्न नसकेको भन्दै सचेत गराइसकेका थिए । बजारमा ग्यासको अभाव कायमै रहेपछि उनलाई पदबाट हटाउने वा राजीनामा दिन लगाउने विषयमा सरकारभित्र छलफल हुँदै आएको थियो । एक महिनाभन्दा बढी समयदेखि मुलुकका विभिन्न क्षेत्रमा ग्यासको अभाव देखिँदै आएको छ । उपभोक्ताहरू ग्यासका लागि घण्टौंसम्म लाइन बस्नुपर्ने अवस्था रहेको तथा अभावका कारण होटल, रेस्टुरेन्टदेखि सर्वसाधारणको दैनिक जीवनसमेत प्रभावित भएको भन्दै सरकारको आलोचना हुँदै आएको

थियो ।

ग्यास आपूर्ति व्यवस्थापनमा प्रभावकारी काम गर्न नसकेको भन्दै बुधबार सत्तापक्षकै सांसद पारसमणि गोलालले मन्त्री यादवको राजीनामा मागेका थिए । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका संसदीय दलका उपनेता गणेश पराजुली, सचेतकद्वय क्रान्तिशिखा धिताल र प्रकाशचन्द्र परियार तथा सांसदहरू गणेश कार्की र तोसिमा कार्कीलगायतले पनि जिम्मेवारीअनुसार काम गर्न नसक्ने मन्त्रीले पदबाट मार्गप्रशस्त गर्नुपर्ने धारणा राख्दै आएका थिए ।

यादवको राजीनामाको विषय बुधबार बसेको संसदीय समितिको बैठकपछि थप चर्चामा आएको थियो । बैठकमा उनले ग्यास उद्योगीप्रति आक्रोश व्यक्त गर्दै ‘पाता कस्तुपर्ने’ अभिव्यक्ति दिएकी थिइन् । उनको उक्त अभिव्यक्तिप्रति नेपाल एलपी ग्यास उद्योग संघका अध्यक्ष कृष्णभक्त श्रेष्ठले बिहीबार विज्ञप्ति जारी गर्दै आपत्ति जनाएका थिए ।

मन्त्रीको अभिव्यक्तिपछि ग्यास उद्योगीहरूले प्रधानमन्त्री शाहको सचिवालयमा समेत गुनासो गरेका थिए । उद्योगीहरूले अभिव्यक्ति फिर्ता नलिए ग्यास आपूर्ति रोक्नेसम्मको चेतावनी दिएको उनको दाबी छ । त्यसको भोलिपल्टै मन्त्री यादवले राजीनामा दिएकी हुन् । सरकारले भारतबाट पर्याप्त मात्रामा ग्यास आयात भइरहेको दाबी गरे पनि बजारमा उपभोक्ताले सहज रूपमा ग्यास

पाउन नसकेको समस्या लामो समयदेखि कायम छ । एकै व्यक्तिले आवश्यकताभन्दा बढी सिलिन्डर खरिद गर्ने तथा वितरण प्रणालीमा प्रभावकारी अनुगमन हुन नसक्यो गुनासोसमेत उद्दे आएको थियो ।

ग्यास अभावको समस्या समाधान गर्न नसकेको भन्दै मन्त्री यादवमाथि आफ्नै दलका सांसदबाट समेत दबाब बढेको थियो । रास्वपाका एक शीर्ष नेताका अनुसार मन्त्रीलाई यसअघि नै काममा सुधार गर्न वा नसके पदबाट मार्गप्रशस्त गर्न सुझाव दिइएको थियो । प्रधानमन्त्री शाह नेतृत्वको सरकार गठन भएको पाँच महिनामै यादवसहित तीन मन्त्रीको जिम्मेवारी परिवर्तन भएको छ । यसअघि गृहमन्त्री सुधन गुरुङले राजीनामा दिए पनि पछि पुनः गृहमन्त्रीमा फर्किएका थिए भने तत्कालीन श्रम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा मन्त्री दीपककुमार साह पदबाट हटाइएका थिए ।

यादवको राजीनामा स्वीकृत भएपछि प्रधानमन्त्री शाहले मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन तथा उद्योग मन्त्रालयको जिम्मेवारीबारे आवश्यक निर्णय गर्ने तयारी गरेका छन् । ग्यास आपूर्तिको समस्या समाधान गर्न नसकेको दबाबकै बीच आएको उनको राजीनामालाई सरकारीभित्रको पछिल्लो महत्वपूर्ण राजनीतिक घटनाका रूपमा हेरिएको छ ।

हिमाल, पहाड र तराईबाट चुनाव जितेर

प्रधानमन्त्री बन्ने म एकलो नेता हुँ: प्रचण्ड

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम।

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीका संयोजक पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’ले देशका हिमाल, पहाड र तराई सबै भूगोलबाट निर्वाचन जितेर प्रधानमन्त्री बन्ने आफू एकलो नेता भएको दाबी

गरेका छन् । सिरहामा आयोजित पार्टी प्रशिक्षण कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै प्रचण्डले आफ्नो राजनीतिक यात्राका क्रममा विभिन्न भूगोलबाट निर्वाचन जितेको उल्लेख गर्दै यसलाई आफ्नो राजनीतिक जीवनको विशिष्ट

रेकर्डका रूपमा प्रस्तुत गरे ।

उनले राजधानी, रोल्पा, सिरहा, चितवन, गोर्खा हुँदै पछिल्लो पटक रुकुम पूर्वबाट समेत निर्वाचन जितेको स्मरण गरे । हिमाल, पहाड, मधेश र तराईका विभिन्न क्षेत्रबाट निर्वाचित भएर प्रधानमन्त्री बन्ने अवसर

आफूले मात्र पाएको उनको दाबी थियो । देशमा अहिले आधा दर्जनभन्दा बढी पूर्वप्रधानमन्त्री रहे पनि पछिल्लो निर्वाचनमा निर्वाचित हुने पूर्वप्रधानमन्त्री आफू मात्रै भएको उनले बताए । ‘चुनाव जित्ने मामिलामा म भाग्यमानी छु,’ प्रचण्डले भने । सिरहामा चर्को गर्मीका बीच प्रशिक्षण कार्यक्रममा सहूलो संख्यामा कार्यकर्ता सहभागी भएकोप्रति उनले उत्साह व्यक्त गरे । पार्टीप्रति जनताको विश्वास र कार्यकर्ताको उत्साह घट्दै गएको चर्चा भइरहेका बेला कार्यक्रममा देखिएको उपस्थितिले आफू उत्साहित भएको उनको भनाइ थियो । प्रचण्डले सिरहासँग आफ्नो राजनीतिक सम्बन्ध लामो समयदेखिको रहेको पनि स्मरण गरे । पञ्चायतविरोधी

आन्दोलन, जनयुद्धको तयारी तथा शान्ति प्रक्रियादेखि नै सिरहासँग आफ्नो सम्बन्ध रहेको उनले बताए । दोस्रो

बाँकी पृष्ठ ३ मा

नारायणी अस्पतालमा ५० शव अट्ने शवगृह बन्दै,

विपद्मा शव व्यवस्थापन सहज हुने

मधेशदृष्टि

वीरगंज।

विपद्का बेला ठूलो संख्यामा मृत्यु भएका व्यक्तिको शव व्यवस्थापनमा

देखिँदै आएको समस्या समाधान गर्न वीरगंजस्थित नारायणी अस्पतालमा एकैपटक कम्तीमा ५० शव राख्न सकिने क्षमताको शवगृह निर्माण

गरिने भएको छ । स्वास्थ्य तथा खाद्य स्वच्छता मन्त्रालयले नारायणी अस्पतालसहित देशभरका १२ संघीय अस्पताल तथा स्वास्थ्य

विज्ञान प्रतिष्ठानमा कम्तीमा ५० शव व्यवस्थापन गर्न सक्ने क्षमताको शवगृह निर्माण तथा क्षमता विस्तार गर्ने नीतिगत निर्णय गरेको हो ।

मन्त्रालयको निर्णयसँगै नारायणी अस्पतालमा आवश्यक पूर्वाधार निर्माणका लागि प्रक्रिया अघि बढाइनेछ । विपद्का बेला ठूलो संख्यामा शव अस्पतालमा ल्याउनुपर्ने अवस्था आए पनि सुरक्षित र व्यवस्थित रूपमा राख्न सकिने पूर्वाधारको अभाव हुँदै आएको अवस्थामा यो निर्णयलाई महत्वपूर्ण मानिएको छ । मन्त्रालयका अनुसार नारायणी अस्पतालसँगै कोशी अस्पताल, गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल, भरतपुर अस्पताल, भेरी अस्पताल र डडेलधुरा अस्पतालमा पनि नयाँ शवगृह निर्माण

बाँकी पृष्ठ ३ मा

बेजोड शक्ति

ब्रोन स्टील बाट निर्मित

हेङ्गा (पटरा) सहित रोटावेटर

SILVER ब्राण्ड

- ✓ उच्च गुणस्तरको ब्रोन स्टील प्रयोग
- ✓ हेङ्गा (पटरा) सहितको बलियो निर्माण
- ✓ कडा र पक्का गियर बक्स
- ✓ उत्कृष्ट परफर्मेन्स र लामो टिकाउपन

फुल वारेन्टी

3

वर्षको

शक्तिशाली टिकाउ भरपर्दो

हेङ्गा (पटरा) सहितको नो बलियो संरचना

ब्रोन स्टील बाट निर्मित टिकाउ र भरपर्दो

उच्च गुणस्तरको गियर बक्स

फुल वारेन्टी ३ वर्षको

सबै प्रकारका ह्याक्टरमा उपयुक्त

अधिकृत विक्रेता:

त्रिशक्ति ट्रेक्टर

● वीरगन्ज, पर्सा

सम्पर्क गर्नुहोस्:

9855021281